

Kuifjes in Congo –bis

- na een lezing over 'dokters zonder vakantie' -

kom je van Congo
vertel dan een droom
van dorpen met veekraal
en scholen, van vruchten
in prauwen die kleven
aan een boot op de stroom

kom je van Congo
neem plaats op de praatstoel
en verzwijg wat we weten:
de brandende daken, de oogst
van machetes, de zwangere
buik die is open gesneden

kom je van Congo,
toon dan hoe kinderen
toveren, racewagens maken
van een conservenblik -
spreek desnoods van een hindernis,
een stortregen misschien
die trommelt op een barza
en wegen wegspoelt alsof
ze er nooit hebben gelegen

verzwijg wat je hebt gezien
als je terugkomt van Congo
we bewaren liever de prenten
uit het album van nonkel pater,
de witte heer met zilveren baard
toen konden we dromen van
vrolijkheden, de zang van vrouwen
terwijl ze stampten in een trog

we zagen al pratend wilde beesten
op wandel door het dorp en het beest
in de mens was voorbeeldig
getemd, de machete maaide
een voedzame oogst – toen, ja,
kon je vertellen van Congo,
over tovenaars en het boze oog

zwijg nu, als je weerkeert van Congo,
van een voorpost met medische staf:
we halen onze foto's van zolder,

de dozen hebben de stank van een graf

Staf De Wilde